

trede Behandling, og det skal til tre Behandlinger i Landstinget i Morgen. Altsaa ogsaa af den Grund maa jeg indtrængende advare imod at vedtage Ændringsforslaget og meget bestemt anbefale at vedtage Lovforslaget, som det her foreligger.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Heller ikke jeg kan tiltræde det foreliggende Ændringsforslag. Det er klart, at man ikke saaledes kan rive en Bestemmelse ud af Beværterlovforslaget, som er forelagt her for Rigsdagen, og som i dette Øjeblik behandles i et Udvalg, uden at denne Bestemmelse ses i Sammenhæng med de forskellige andre Bestemmelser i Beværterlovforslaget. Jeg har ingenlunde opgivet Haabet om, at det endnu i denne Samling skal lykkes at faa en Lov gennemført om hele dette Spørgsmaal. Derfor tilraader jeg det høje Ting at forkaste dette Ændringsforslag og hurtigst muligt gøre Loven færdig i den Skikkelse, hvori den oprindeligt er forelagt.

N. C. Christensen: Af de Grunde, der ere anførte mod Ændringen, kan jeg ikke se, det vilde være urigtigt at vedtage den. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) udtalte, at der var forskellige Ting, der skulde vedtages samtidig, for at denne Ændring kunde vedtages uden Skade. Han nævnedes blandt andet Bestemmelser om Lokalernes Størrelse og Retten til Ekspropriation. Hvad Lokalerne angaar, er netop en af de Grunde, der have bevirket, at vi have stillet vort Ændringsforslag, den, at vi ville give dem, der ville drive Beværtning, Adgang til at skaffe sig gode og praktiske Lokaler, Lokaler, der egne sig til Restaurationsbrug. Nu skulle de, netop fordi de ere tvungne til at drive deres Forretning som Gæstgiveri, ogsaa have Lokaler til Herbergering af Gæster. Det er muligt, at de slet ikke bruge disse Lokaler, men de skulle have dem, og som Følge af, at de skulle skaffe disse Lokaler i samme Ejendom, ere de mange Gange henviste til at maatte til Restaurationsbrug tage Lokaler, som ikke egne sig dertil, og de kunde faa dem langt bedre, dersom de vare fri for samtidig at skaffe Lokaler til Herbergering. Det er altsaa netop for at give Adgang til, at Beværterlokalerne kunne blive bedre, vi have stillet vort Ændringsforslag.

Retten til Ekspropriation berøres slet ikke af vort Ændringsforslag. Det samme gælder det Forhold, det ærede Medlem for

Nibe (Kvist) berørte, at ogsaa Folk, der ligge inde med Gæstgiverborgerskab uden at drive Næring som Gæstgivere, kunne etablere Beværtninger. Det aabnes der dem ogsaa Adgang til i det forelagte af Ædruelighedskommissionen udarbejdede Lovforslag. Der staar deri udtrykkelig om Gæstgivernes Adkomst til at drive osv., og forud for denne Bestemmelse staar der en Bestemmelse om, at de, der have Adkomstbevis, skulle indkaldes og afgive Erklæring om, hvorvidt de ønske at gøre Brug deraf eller ej. Altsaa blot de, som have Adkomstbevis, kunne faa Lov at ombytte deres Gæstgiverborgerskab med Beværterborgerskab i Henhold til dette Lovforslag, dersom det bliver vedtaget som forelagt her. Saa heller ikke der sker der nogen som helst Forandring ved, at det af os stillede Forslag vedtages.

At der er mange for mange Beværtninger, er meget muligt — jeg tvivler ikke om, at der er tilstrækkeligt af dem —, men netop det, som samtidig blev nævnt af Beværternes Formand, da han henviste til, at man skulde indføre skarpere Regler for Lokalerne og derved indføre en Begrænsning, er noget, som ikke foregribes ved dette Forslag. Vi skabe ikke flere Beværtninger, end der er, thi de, som kunne løse Gæstgiverborgerskab efter det Lovforslag, Ændringen er stillet til, faa ikke Beværtningsret udover dette at beværte de Gæster, de herbergere.

At Forslaget ikke har været behandlet i et Udvalg, er rigtigt nok, men dersom vi havde stillet Forslag om Udvalg, antager jeg, at det ærede Medlem vilde have modsat sig det, og i alt Fald vilde en Udvalgsbehandling have forhalet Forslagets Vedtagelse, saa at det ikke var blevet færdigt i rette Tid. Derfor have vi ikke stillet Forslag om Udvalg. Det Forslag, vi have stillet, er saa enkelt og let overskueligt, at enhver kan danne sig en Mening derom, uden at det behøver at behandles i et Udvalg. Jeg skal derfor fremdeles anbefale Vedtagelsen af Ændringsforslaget. Det kan ingen Skade gøre, og det kan bevirke, at de Folk, som senere efter det Lovforslag, der foreligger om Beværtning og Herbergering, ønske at ombytte deres Borgerskaber og drive udelukkende Beværternæring, kunne forberede sig derpaa i Tide og skaffe sig Lokaler, der egne sig dertil, og ikke blive tvungne til at tage Lokaler, der ere daarligere og mindre egnede til Restaurationsbrug, fordi de vedkommende samtidig skulle have Gæstelokaler.